

Z TRADYCJI MNISZEJ

29

ANDRÉ LOUF OCSO

**POKORA
I POSŁUSZEŃSTWO**

ANDRÉ LOUF OSB

POKORA I POSŁUSZEŃSTWO

Przekład

BENEDYKTYNI TYNIECCY

TYNIEC

WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Tytuł oryginału: Demut und Gehorsam, Vier-Türme-
-Verlag, Münsterschwarzach 1979,
Münsterschwarzacher Kleinschriften 5

Redaktor tomu:
MAGDALENA ŻURAWSKA

Opracowanie graficzne:
JAN NIEĆ

Imprimi potest: Opactwo Benedyktynów
Kraków, dnia 7.08.2019 r.
† Szymon Hiżycki OSB, opat tyniecki

Wydanie IV – Kraków 2019

ISSN 0867-7050
ISBN 978-83-7354-922-7

© Copyright by Vier-Türme-Verlag, Münsterschwarzach
© Copyright for the Polish translation by Tyniec
Wydawnictwo Benedyktynów
ul. Benedyktyńska 37, 30-398 Kraków
tel. + 48 (12) 688-52-90; tel./fax + 48 (12) 688-52-91
e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl
www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa: Tyniec Wydawnictwo Benedyktynów

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	7
I. TRUDNOŚCI NA DRODZE DO POKORY.....	11
1. Silna idealizacja życia klasztornego	19
2. Pokora i poczucie winy	32
II. DROGA DO POKORY.....	41
1. Kierownictwo duchowe jako droga do pokory	41
2. Pokora i uczenie się kochania	52
3. Asceza słabości	57

WPROWADZENIE

Tekst, który publikujemy w tym tomiku, pochodzi z wykładu, jaki miał dla przełożonych o. André Louf, opat francuskiego klasztoru Trapistów w roku 1976. Wydrukowano go, zgodnie z tekstem nagrany na taśmie magnetofonowej, w „Benedictijns Tijdschrift” 38 (1977). Przekład na język niemiecki, którego dokonały Siostry ze St. Hildegard w Eibingen i z Maria Frieden w Dahlem, ukazał się w „Erbe und Auftrag” 54 (1978), s. 343–364.

André Louf zwraca się do przełożonych. Jednakże jego myśli są pożyteczne dla wszystkich, którzy chcą kroczyć drogą życia duchowego. Każdy, kto decyduje się wejść na drogę życia religijnego, spotka się z niebezpieczeństwami, jakie ukazuje o. Louf: błędna ocena samego siebie, przytłumienie własnych ciemnych stron i zafascynowanie ideałem, który obiecuje doświadczenie Boga lub otrzymanie nagrody z Jego rąk, a ostatecznie deformuje spojrzenie na rzeczywi-

stego Boga. Niejeden z entuzjazmem podejmuje ten ideał i próbuje do niego dążyć wytężając wszystkie siły, aby go osiągnąć. Ale nie dostrzega przy tym wcale, jak w swym życiu rozmija się z samym sobą, jak zaprzecza prawdzie o sobie, której Bóg od niego wymaga. Zgodnie z prawem życia duchowego drogę do Boga znajdujemy tylko przez doświadczenie własnej słabości. W niej bowiem moc Boża dochodzi do swego szczytu.

Wywody o. Loufa stanowią wielką pomoc przede wszystkim dla tych, którzy mają prowadzić duchowo innych ludzi. I tu zaskakuje temat, w ramach którego Opat omawia kierownictwo duchowe. Bo dziś nikt za bardzo nie pyta ani o pokorę, ani o posłuszeństwo. A jednak Autor wykazuje przekonująco, jak rozstrzygającą rolę odgrywa właściwe zrozumienie i osobista praktyka pokory i posłuszeństwa dla prawidłowego prowadzenia szukających i towarzyszenia im.

O. Louf demaskuje wszystkie pobożne pojęcia, które często mamy na ustach, a które służą jedynie do tego, by ukryć nasze własne potrzeby i pożądania. Jednak jak długo w szukaniu Boga nasze głębokie ludzkie potrzeby – kochania i bycia kochanym – na-

sze uczucia i pragnienia będą przytłumione, tak długo nasza pobożność nie może rozbrłysnąć, staje się zacięta, przykurczona, pozbawiona radości. O. Louf wskazuje drogi do pobożności, która bierze na serio całego człowieka, jego uczucia i potrzeby, jego tęsknoty i pragnienia. Tym samym podaje kryteria, których winno się przestrzegać w kierownictwie duchowym, przede wszystkim wobec ludzi młodych, którzy zafascynowani ideałem sądzą, że mogą na siłę stać się lepszymi. Dość często wysoki ideał i dążenie do jego realizacji zastępują brak poczucia własnej wartości. Ale jak długo młody człowiek nie dostrzeże tego związku, nie będzie naprawdę na drodze do Boga, lecz będzie szukał jedynie siebie i wzmocnienia poczucia własnej wartości. Bóg będzie mu potrzebny jedynie jako najbardziej skuteczny środek do tego celu.

W refleksji o. André Loufa da się odczuć, że jako człowiek od lat stojący na czele klasztoru trapistów, mówi z własnego, bogatego doświadczenia. Bezpośredniość, cechująca jego wypływające z osobistych doświadczeń przemyślenia, przynosi ulgę. O. Louf nie tylko dobrze zna tradycję monastyczną, ale

również współczesną psychologię. W jego życiu jednoczą się owocnie doświadczenia duchowe, życie monastyczne i naukowe poglądy dzisiejszej psychologii.

Mamy nadzieję, że publikacja wykładu o. Loufa będzie dla wielu pomocą w ich drodze do Boga, drodze, która nie przebiega obok nas, lecz prowadzi ku łasce Bożej przez nas samych i nasze rzeczywiste potrzeby. Może pozwoli komuś zrozumieć, jak łaska wyzwala i osiąga swoją pełnię w naszej słabości.

Münsterschwarzach, 1.08.1979 r.

O. Anselm Grün OSB